

Časopis Českých Lékárníků 2010

“ČASOPIS ČESKÝCH LÉKÁRNÍKŮ” 2010 №3

“Když začíná hrát, zdá se, že celý svět zatajil dech”

Alexander Shonert spolupracoval se skladatelem Karlem Svobodou na muzikálu Golem V roce 2008 natočila Česká televize dokumentární film o A. Shonertovi „Životní pouť houslového génia“ V rozhovoru pro časopis Maskil (č. 10–11/2004) na otázku, jak začínal s houslemi, odpověděl: Měl jsem hudební zázemí přímo v rodině a hudební sklony jsem projevoval od raného dětství. Už ve třech letech jsem se prý pokoušel komponovat vlastní melodie. Tak že když jsem v šesti letech začínal s houslemi, bylo to jen přirozené rozvíjení mých dětských zájmů Pro fesor HAMU a houslový virtuóz Ivan Štraus o něm řekl, že je naprosto fenomenální v improvizaci, že skutečně překonává gravitační zákony Unikátní program „Ži dovské housle“, ve kterém A. Shonert vystupuje se svou matkou klavírní virtuózkou Natálií Shonert, zachycuje pouť židovských houslí z Orientu přes starou Evropu až do současné Prahy.

„On prostě okouzluje... Když začíná hrát, zdá se, že celý svět zatajil dech a někde se ztrácí... Jakoukoliv tvorbu zázračně proměňuje v nezapomenutelný zážitek. Klasické dílo znovu ožívá a doslova posluchače uhrane. A jeho vlastní tvorba vyvolává ohromnou bouři emocí a citu,“ napsali Ioni v časopise The Bridge, vycházejícím v Praze. Když jsem poprvé viděl záznam z vystoupení Alexandra Shonerta (nar. 1972 v Irkutsku), byl jsem překvapen hned několikrát. Zjistil jsem, že tento nenápadný muž, patřící k úzké špičce evropských houslových virtuózů, absolvent Novosibiřské státní akademie v Rusku, žije trvale v České republice. Při hře se vyhýbá obvyklým teatrálním gestům a nechává za sebe mluvit své housle, kterými dokáže dokonale postihnout jinak slovy těžko popsatelné pocity. Jeho styl a barvy tónů nezaprou vliv odlišného kulturního prostředí, v němž vyrůstal. Je laureátem mnoha zahraničních ocenění, spolupracoval s význačnými umělci (např. Placido Domingo, u nás Karel Svoboda), a přestože koncertoval pro mnoho významných osobností v Evropě i ČR (Evropská komise Brusel, Parlament ČR), zůstává skromným člověkem. Díky charitativní činnosti a přínosu české kultuře získal české občanství. V současnosti se projednává i možnost jeho koncertu v rámci Lékárnických dnů 2010. Díky shodě šťastných náhod jsem měl možnost položit Alexandru Shonertovi několik otázek.

Pane Shonerte, míváte trému? Pokud ano, jak ji zvládáte?

Ano, mívám. Někdy více, jindy méně. Souvisí to s tím, pro koho hraji a jak se

momentálně cítím fyzicky a psychicky. Nejlepší způsob jak to zvládnout je častěji vystupovat, protože čím častěji hraji před publikem, tím je tréma menší. A samozřejmě se snažím udržovat si dobrou fyzickou i psychickou kondici.

Jak připravujete své prsty na hru v chladném prostředí?

Snažím se v chladném prostředí nehrát vůbec, protože to může být pro prsty nebezpečné. Ale když to nejde vyřešit jinak, udržuji ruce do poslední chvíle v teple.

Používáte pro docílení sytějšího tónu struny z violy?

Ne, používám jen dobré houslové struny, a to mi stačí.

Kolik hodin denně věnujete cvičení?

Jak kdy, ale optimální je čtyři až pět hodin denně. Někdy bych rád hrál i déle, ale housle bohužel vytvářejí značný nápor na krční páteř, a ta mě začíná často bolet.

Sólová hra na housle je určitě fyzicky i psychicky značně vyčerpávající. Máte svůj vlastní recept pro obnovu sil?

Už delší dobu provádím každé ráno cyklus fyzických cvičení známý jako Pět Tibeťanů, který mi hodně pomáhá. K tomu jsem v poslední době na radu mého manažera začal chodit do lesa na procházky, kde čerpám energii.

Housle jsou vaším největším koníčkem. Co děláte, když si od nich ale přeci jen potřebujete odpočinout?

Když mám více času, jedu k moři, pokud je času málo, vydám se v létě na houby a v zimě na procházku. Rád pobývám v sauně, koupu se nebo jezdím na kole.

Jak se v zimě bráníte nemocem z nachlazení?

Moje velice dobrá lékařka MUDr. Jarmila Antušáková mi vždy k tra diční medicíně poradí ještě dobrou homeopatii, na zvýšení imunity například Oscillococcinum, a také mi aplikuje akupunkturu. Jsem velice šťasten, že ji mám.

Za čtenáře Časopisu českých lékárníků Vám děkuji za rozhovor a přeji především zdraví a další umělecké úspěchy.

Rozmlouval

PharmDr. Miloš POTUŽÁK